

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 marca 2013r. skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. Oddziałowi (...)w Ł. powód K. K. (1) wniósł o:

1. podwyższenie renty z tytułu utraconych dochodów z kwoty po 1.488,76 zł miesięcznie do kwoty po 2.317,31 zł miesięcznie oraz po 350 zł miesięcznie z tytułu zwiększonych potrzeb, tj. łącznie do kwoty po 2.667,31 zł miesięcznie, poczynając od 01.01.2013r. i na przyszłość, płatnej do 10-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności,
2. zasądzenie kwoty 26.689,90 zł z tytułu zaległej skapitalizowanej renty za okres od 01.03.2010r. do 31.12.2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia odpisu pozwu,
3. zasądzenie kwoty 1.617,50 zł z tytułu niedopłaconej nagrody jubileuszowej z odsetkami ustawowymi od dnia 16.11.2011r.,
4. a nadto o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje roszczenie, powód wskazał, iż (...) Zakładu (...) wypłaca, na mocy ugody sądowej z 3 grudnia 2009r. zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie III C 575/09, rentę wyrównawczą z tytułu utraconych dochodów, jakie powód osiągałby pracując nadal w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł., na całym etacie oraz Międzygminnej (...)na pół etatu. Ugodzona renta była następnie dobrowolnie podwyższana przez (...). Za podstawę wymiaru renty wyrównawczej brano pod uwagę zarobki hipotetyczne, jakie mógłby osiągnąć powód pracując nadal w (...) i (...), pomniejszone o otrzymywaną rentę z ZUS oraz zachowaną zdolność do pracy w wysokości 25% łącznych zarobków w (...) i (...). Powód wskazał także, iż dochodzi kwoty 1.617,50 zł z tytułu bezpodstawnie potrąconych 25% należnej mu nagrody za wysługę lat. Podkreślił również, że pozwany od 1 stycznia 2012r. wypłaca mu tytułem renty na zwiększone potrzeby kwotę po 155 zł miesięcznie, zaś uwzględniając wydatki na rehabilitację, wyjazdy na turnusy rehabilitacyjne, zakup środków medycznych oraz pomoc osób trzecich przy wykonywaniu niektórych czynności życia codziennego, renta ta winna wynosić 350 zł miesięcznie. (pozew - k. 2-4)

Odpis pozwu został doręczony stronie pozwanej w dniu 4 czerwca 2013r. (potwierdzenie odbioru - k. 66)

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 czerwca 2013r. strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazała, iż powód nie przedstawił żadnych dowodów uzasadniających podwyższenie renty oraz że nie uwzględnił w poczynionych wyliczeniach częściowej zachowanej zdolności do pracy, która zgodnie z decyzją ZUS wynosi 25 %. (odpowiedz na pozew - k. 67-69)

Pismem procesowym z dnia 2 lutego 2015r. (sprecyzowanym na rozprawie w dniu 15 czerwca 2015r.) powód rozszerzając powództwo wniósł o zasądzenie tytułem skapitalizowanej renty z tytułu utraconych dochodów kwoty 72.313,96 zł (za okres od 1 marca 2010r. do 31 grudnia 2014r.) z odsetkami ustawowymi co do 26.689,90 zł (kwota skapitalizowanej renty za okres od 1 marca 2010 roku do 31 grudnia 2012 roku) od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej, a co do pozostałej kwoty od dnia doręczenia niniejszego pisma stronie pozwanej, nadto o zasądzenie kwoty 7.350 zł z tytułu skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 01.04.2013r. do 31.12.2014r. z odsetkami od dnia złożenia niniejszego pisma oraz podwyższenie renty wyrównawczej z kwoty po 1.488,76 zł miesięcznie do kwoty po 2.707,96 zł miesięcznie (koszty leków, pomocy osób trzecich, wydatki związane z pobytem na turnusach rehabilitacyjnych) z tytułu zwiększonych potrzeb (łącznie 3.057,96 zł) poczynając od 1.01.2015 r. i na przyszłość, płatnej do 10-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. (pismo procesowe - k. 215-216, stanowisko strony - protokół z 15.06.2015r., k. 296, adnotacja – 00:01:04, protokół z 31.05.2017r., k. 661, adnotacja – 00:01:06)

Powyższe pismo zostało doręczone stronie pozwanej w dniu 3 lutego 2015r. (stanowisko strony - protokół z 15.06.2015r., k. 296, adnotacja – 00:10:00)

Następnie pismem procesowym z dnia 23 października 2015r. powód rozszerzył powództwo w zakresie renty na zwiększone potrzeby do kwoty 613 zł miesięcznie od 1 stycznia 2013r. i na przyszłość. (pismo procesowe - k. 353-354)

Pismem procesowym datowanym na 10 listopada 2015r., otrzymanym przez pozwanego w dniu 15 listopada 2015r., powód rozszerzył powództwo w zakresie renty na zwiększone potrzeby do kwoty 1.273 zł miesięcznie, poczynając od 01.01.2013r. z odsetkami ustawowymi od 350 zł miesięcznie od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia 22.10.2015r., od kwoty 613 zł miesięcznie od dnia 23.10.2015r. oraz co do kwoty 1.273 zł od dnia doręczenia niniejszego pisma stronie pozwanej. (pismo procesowe - k. 375, k. 458)

Następnie pismem złożonym na rozprawie w dniu 26 października 2016r. (doręczonym pozwanemu w dniu 2.11.2016r.), powód rozszerzył powództwo o kwotę 15.276,38 zł z tytułu nagrody jubileuszowej, jaką mógłby otrzymać za 35 lat pracy i wniósł o jej zasądzenie wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 29 października 2016r. (pismo procesowe - k. 553, protokół z 26.10.2016r., k. 576, adnotacja – 00:01:25, protokół z 31.05.2017r., k. 661, adnotacja – 00:01:06, pismo procesowe - k. 582)

Pełnomocnik strony powodowej na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016r., z uwagi na duży nakład pracy, wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości. (stanowisko strony - protokół z 20.04.2016r., k. 478v., adnotacja – 00:01:05)

Na rozprawie w dniu 31 maja 2017r. strona powodowa precyzując swoje żądanie, wskazała, że ostatecznie wnosi o podwyższenie renty na zwiększone potrzeby do kwoty 1.273 zł, poczynając od 1 stycznia 2015r. i na przyszłość. (protokół z 31.05.2017r., k. 661, adnotacja – 00:01:06)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 czerwca 1995r. powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Najechał na niego samochód prowadzony przez J. E.. Powód był wtedy w pracy. W wyniku przedmiotowego zdarzenia K. K. (1) doznał złamania podudzia prawego z odłamkami, wstrząsu mózgu, złamania kości czaszki z wystąpieniem krwiaka podtwardówkowego, złamania nasady kości i uda lewego. (okoliczności bezsporne)

Wyrokiem z dnia 18 listopada 1998r. Sąd Wojewódzki w Łodzi, w sprawie o sygn. akt I C 398/96, zasądził od (...) w Ł. i J. E. na rzecz K. K. (1) tytułem zadośćuczynienia kwotę 31.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 1996r. do dnia zapłaty oraz tytułem renty wyrównawczej za okres od 1 lipca 1996r. do 1 października 1998r. kwotę po 583,93 zł miesięcznie płatną do 15-go każdego miesiąca, poczynając od 15-go lipca 1996r., z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności raty oraz kwotę po 708,28 zł miesięcznie tytułem bieżącej renty wyrównawczej i na przyszłość poczynając od 1 listopada 1998r. płatną do 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności raty oraz kwotę 10.000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z tym, że wypłata powyższych kwot przez jednego z zobowiązanych zwalnia drugiego w wysokości dokonanej wypłaty. Umorzył postępowanie w przedmiocie kosztów leczenia i pomocy osób trzecich, oddalił powództwo w pozostałej części. Ustalił nadto, że pozwani będą ponosić odpowiedzialność za szkody powoda związane z wypadkiem. (wyrok Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 18.11.1995r. - k. 84-89 załączonych akt szkodowych)

Wyrokiem z dnia 8 czerwca 1999r. Sąd Apelacyjny w Łodzi wydanym w sprawie I ACa 158/99 po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji obu stron zmienił powyższy wyrok w ten sposób, że zasądzoną tytułem zadośćuczynienia kwotę 31.000 zł. podwyższył do kwoty 47.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 1996 r. do dnia zapłaty. (wyrok k. 110-111 załączonych akt szkodowych)

W dniu 3 grudnia 2009r. przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (sygn. akt III C 575/09) strony zawarły ugodę, na mocy, której (...) S.A. w W. Oddział w Ł. zobowiązał się zapłacić na rzecz K. K. (1) kwotę

4.427,98 zł tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od dnia 1 października 2007r. do 30 kwietnia 2009 r. w terminie do dnia 17 grudnia 2009 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności, zobowiązał się do podwyższenia wypłacanej na rzecz K. K. (1) renty wyrównawczej zasądzonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi w sprawie sygnatura akt I C 398/96 do kwoty 1.437,88 zł miesięcznie począwszy od miesiąca maja 2009r. do miesiąca września 2009r., a nadto zobowiązał się do podwyższenia wypłacanej na rzecz K. K. (1) renty wyrównawczej zasądzonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 398/96 do kwoty 1.488,76 zł począwszy od miesiąca października 2009 r. i na przyszłość. Ugoda ta wyczerpywała wszelkie roszczenia powoda objęte postępowaniem. (protokół zawierający ugodę - k. 15, postanowienie - k. 16)

Obecnie K. K. (1) ma 51 lat, mieszka z żoną oraz synem. Bardzo się zmienił po przedmiotowym wypadku. Stał się wybuchowy, reaguje emocjonalnie, jest nerwowy. Nie może już prowadzić samochodu. Ma problemy z utrzymaniem higieny osobistej. Próby załatwiania spraw urzędowych kończą się wybuchem złości ze strony powoda i awanturą. K. K. (1) pozostaje pod opieką poradni chirurgicznej, naczyń obwodowych, poradni neurologicznej i zdrowia psychicznego oraz kardiologicznej. Jeździ na turnusy rehabilitacyjne. Uczęszcza do poradni leczenia bólu. (zeznania K. K. - k. 101, zeznania powoda - protokół z 15.06.2015r., k. 296v.-297, adnotacja 00:23:39, dokumentacja medyczna - k. 23-29, 31-61, 107-109, 183-185, k. 318-324, k. 385-386, k. 573-574)

W okresie od 21 do 28 marca 2011r. K. K. (1) przebywał w szpitalu (...) w Ł. na oddziale chirurgii naczyniowej z rozpoznaniem zakrzepicy żył głębokich i zatorowości płucnej. (dokumentacja medyczna - k. 29v.-30)

Mając na uwadze okres od 1 marca 2010r. stwierdzić należy, iż stan zdrowia psychicznego powoda, w związku z następstwami przedmiotowego wypadku nie uległ poprawie. Powód doznał trwałego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, w konsekwencji, którego rozwinęły się u niego objawy psychopatologiczne spełniające kryteria diagnostyczne organicznych zaburzeń nastroju i osobowości. Obecnie u powoda dominują objawy psychopatologiczne w postaci: obniżenia sprawności funkcji poznawczych (pamięci krótkotrwałej, długotrwałej, koncentracji uwagi, orientacji przestrzennej), labilności emocjonalnej z tendencją do zachowań dysforycznych, drażliwości, wybuchowości, skłonności do zachowań impulsywnych, zmniejszonej spontaniczności, spowolnienia psychoruchowego, apatii, anhedonii, zaburzeń rytmu snu i czuwania, ograniczonego wglądu i krytycyzmu dotyczącego własnego funkcjonowania, własnych możliwości, a także trudności w codziennej organizacji zajęć, obowiązków, ograniczenia w przyswajaniu nowych informacji, osłabienie fluencji słownej, przeżywanie wewnętrznego napięcia i niepokoju.

Koszty leków związanych ze zdrowiem psychicznym w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do chwili wydania opinii (czerwiec 2016r.) wynoszą 32,37 zł miesięcznie (Tegretol CR 200 – koszt op. 0,99 zł, Memotropil 1,2 mg – koszt op. 17,89 zł, Alprox 0,5 mg – koszt op. 13,49 zł).

Wizyty w poradni zdrowia psychicznego mogą się odbywać w ramach refundacji Narodowego Funduszu Zdrowia.

Powód wymaga opieki osób trzecich w załatwianiu spraw urzędowych, wizyt lekarskich, w dopilnowaniu zażywanych leków. Samodzielnie nie jest w stanie podejmować decyzji finansowych. Nie przyrządza samodzielnie obiadów, wykonuje tylko proste czynności domowe. Wymaga nadzoru i pomocy ze strony osób trzecich w wymiarze 1-2 godzin dziennie, co średnio stanowi 1,5 godziny dziennie (zakres pomocy osób trzecich dla powoda może być zmienny, gdyż zależy on od aktualnego stanu zdrowia psychicznego). Powód może wykonywać jedynie proste powtarzalne czynności. Ma problem w formułowaniu wypowiedzi, rozumieniu pytań. Rokowania, co do stanu zdrowia powoda z uwagi na trwałe charakter uszkodzenia na zdrowiu są niekorzystne. Stan psychiczny powoda nie ulegnie poprawie, w ostatnim czasie uległ już pogorszeniu. (opinia biegłego A. R. - k. 491-514, pisemna opinia uzupełniająca - k. 542-543, ustna opinia uzupełniająca - protokół z 11.01.2017r., k. 598, adnotacja – 00:02:22)

Z chirurgicznego punktu widzenia doznany w trakcie przedmiotowego wypadku uraz, następstwem, czego było także unieruchomienie kończyny, skutkowało pojawieniem się u powoda zakrzepowego zapalenia żył. Ograniczenia życia codziennego nie uległy zmianie od poprzednio przebytego zapalenia żył. Powód wymaga stosowania pończochy przeciwżylakowej, okresowej kontroli w Poradni Chorób Naczyń Obwodowych, unikania nadmiernych wysiłków

fizycznych i urazów chorej kończyny. Początkowo leczenie prowadzone było w szpitalu i koszty pokrywane były z NFZ. W dalszym leczeniu ambulatoryjnym powód wymagał i wymaga stosowania kompresoterapii, a więc zmiany co 6 miesięcy pończoch przeciw żyłakowych i leków przeciw agregacyjnym. Koszt miesięcznego leczenia wynosi około 100 zł. (opinia biegłego A. K. - k. 104-106, ustna opinia uzupełniająca - k. 188-189)

W aspekcie neuropsychologicznym u powoda występują zaburzenia sprawności procesów poznawczych będące konsekwencją krwawienia podpajęczynówkowego oraz innych zmian organicznych w mózgu, w istotnym stopniu upośledzające codzienne funkcjonowanie oraz zaburzenia w strukturze osobowości i funkcjonowaniu emocjonalnym na skutek powyższych zmian (cechy osobowości charakteropatycznej). Powód wymaga kontynuacji leczenia psychiatrycznego i neurologicznego. Wskazana jest terapia neuropsychologiczna, terapia psychologiczna jest możliwa do uzyskania w ramach świadczeń z NFZ. Ze względu na stwierdzone zaburzenia powód ma trudności z uczeniem się nowych czynności, przyswajaniem nowych informacji, planowaniem i organizowaniem codziennej aktywności. Stan emocjonalny K. K. (1) w sposób istotny utrudnia relacje społeczne, może doprowadzać do konfliktów, a w sytuacjach trudnych dla powoda do zachowań impulsywnych z jego strony. Wymaga kontroli przy podejmowaniu ważnych decyzji finansowych czy urzędowych. Wskazane byłoby korzystanie przez powoda z wizyt u neuropsychologa raz w miesiącu (koszt wizyty – 100-150 zł). (opinia biegłego L. S. - k. 131-132, ustne opinie uzupełniające - k. 189, k. 365v.)

Z punktu widzenia rehabilitacji medycznej, w wyniku wypadku u powoda doszło do złamania goleni i zrostu przedłużonego, a także do uszkodzenia mięśni z przepukliną i niewydolnością żylną. Doprowadziły one do zespołu zakrzepowego, a w konsekwencji do zatorowości płucnej. U powoda występowały i nasilają się utrudnienia związane z lokomocją (co skutkuje ograniczeniem aktywności i możliwym ograniczeniem uczestnictwa w kontaktach społecznych oraz rehabilitacji ambulatoryjnej). Większość utrudnień w życiu codziennym powoda związanych jest z jego stanem psychicznym, gdyż występują u niego zaburzenia funkcji kognitywnych i wykonawczych – czyli planowania zadania, rozpoczęcia, płynnego kontynuowania zaplanowanej czynności zakończonej spodziewanym efektem. Utrudnienia w kontaktach z innymi osobami nasilają się wskutek zmian osobowości. Powód wymaga systematycznego leczenia farmakologicznego zmian naczyniowych, nadciśnienia, profilaktyki przeciwzakrzepowej oraz terapii psychiatrycznej (która w miarę upływu czasu będzie wymagała rozszerzenia). Do kosztów leczenia należy zaliczyć także kompresoterapię (np. noszenie pończoch przeciwżyłakowych), która nie jest refundowana. Miesięczne koszty leczenia powoda wynoszą od 100 do 200 zł, co średnio stanowi ok. 150 zł.

Powód jest częściowo zależny od otoczenia w sprawach związanych z samoobsługą, dbałością o higienę osobistą oraz w sprawach natury administracyjnej. Wymaga częściowej opieki osób trzecich – w wymiarze około dwóch godzin dziennie, szczególnie przy planowaniu i realizacji bardziej skomplikowanych zadań, których skuteczność nie może być dowolna. Ze względu na stan psychiczny wymaga pomocy osób trzecich w zasadzie we wszystkich czynnościach życia codziennego (związanych z higieną osobistą, przy wychodzeniu z domu, przy przygotowaniu posiłków, ubieraniu się).

Stan zdrowia powoda będzie ulegał pogorszeniu, gdyż zmiany psychiczne na tle organicznym ulegają wraz z upływem czasu nasileniu, mogą postępować zmiany otępienne. Ze względu na nieopanowany apetyt związany prawdopodobnie z uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego nie należy spodziewać się poprawy w stanie fizycznym. Istotną rolę w utrzymaniu stanu funkcjonalnego powoda na obecnym poziomie odgrywać będzie rehabilitacja, szczególnie hydrokinezyterapia, która działa przeciwozrętkowo i odciążająco. Powód cierpi również na zaburzenia koordynacji ruchowej. (opinia biegłego M. O. - k. 149-152, ustne opinie uzupełniające k. 208, k. 365v.-366v., protokół z 01.02.2016r. - k. 441v., adnotacja – 00:05:36)

W dacie wypadku powód był zatrudniony na stanowisku montera torów i rozjazdów w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. na cały etat oraz na 1/2 etatu w (...) w Ł. (okoliczności bezsporne)

Powód w okresie od 1 marca 2010 roku do chwili obecnej był zdolny do wykonywania określonego rodzaju zatrudnienia - do wykonywania lekkiej, prostej, odtwórczej pracy fizycznej, w której nie występowały takie narażenia oraz czynniki szkodliwe, jak m. in.: praca na wysokości, obsługa maszyn w ruchu, praca nocna, praca przy otwartych źródłach prądu i ognia, obsługa pojazdów mechanicznych. Ze względu na istotne zaburzenia funkcji i procesów poznawczych

powód nie jest w stanie wykonywać złożonych i skomplikowanych czynności i zadań zawodowych. Z wyboru, u powoda pozostaje praca m. in. na stanowisku pomocy parkingowego czy portiera. Powód jest zdolny wykonywać wyżej określoną pracę w wymiarze połowy obowiązującej normy czasu pracy (średnio 4 godziny dziennie). Powód nie jest zdolny do wykonywania pracy montera, którą wykonywał przed wypadkiem, w jakimkolwiek wymiarze czasu pracy. Obecnie wykonywana praca parkingowego odpowiada jego aktualnemu stanowi zdrowia. Jest zdolny do wykonywania tej pracy w połowie obowiązującej normy czasu pracy. (opinia biegłego P. R. - k. 312-317, pisemna opinia uzupełniająca - k. 419-422)

K. K. (1) w okresie od 2013r. do końca 2015r. pracował na podstawie umów zlecenia, jako pomoc przy sprzątanii parkingu. Nie miał ustalonych godzin pracy. Przychodził na parking, kiedy zachodziła taka potrzeba, kilka razy w tygodniu, czasami także w weekendy. Pracował nie dłużej, niż kilka godzin dziennie. (zeznania powoda - protokół z 15.06.2015r., k. 296v.-297, adnotacja 00:23:39)

Od stycznia 2016r. powód wykonuje, na podstawie umów zlecenia, prace w gospodarstwie rolnym, polegające na myciu pojemników (wiadra, skrzynki na warzywa) oraz czynnościach porządkowych w obrębie budynku magazynowego i wnętrza hali. Otrzymuje wynagrodzenie odpowiadające wykonanemu zakresowi prac. (pismo - k. 489)

Powód wykonując pracę na podstawie umów zlecenia uzyskał dochód w wysokości:

- w okresie od stycznia do września 2013r. po 177,48 zł netto miesięcznie,

- w okresie od października 2013r. do listopada 2015r. po 248,47 zł netto miesięcznie. (karty przychodów z umów zleceń powoda za lata 2013- 2015 - k. 335 - 336, k. 465, umowy zlecenia - k. 13, 99, 180, 181, 217, 231, 387)

Od stycznia 2016r. z tytułu pracy wykonywanej na podstawie umów zlecenia powód uzyskuje dochód po 224,26 zł netto miesięcznie. (umowy zlecenia i rachunki - k. 437 -438, 462, 466-467, k. 560-572, 585-586, 590, pasek do listy płac - k. 660, 589, 627-628, 660, informacja - k. 631)

K. K. (1) w związku z przedmiotowym wypadkiem raz w roku uczestniczy w turnusach rehabilitacyjnych. W okresie od 15 do 28 lipca 2013r. przebywał na turnusie rehabilitacyjnym, w związku, z czym poniósł wydatki w łącznej wysokości 1.904,64 zł, tj.: koszt pobytu – 1.395 zł, wypożyczenie sprzętu masującego - 100 zł oraz koszty dojazdu (paliwo: w dniu 15.07.2013r – 271,84 zł, zaś w dniu 28.07.2013r. - 137,80 zł). (zaświadczenie - k. 116, faktury - k. 114-117, zeznania powoda - protokół z 15.06.2015r., k. 296v.-297, adnotacja 00:23:39)

Następnie K. K. (1) uczestniczył w turnusie rehabilitacyjnym w okresie od 24 lipca do 6 sierpnia 2014r., w związku, z czym poniósł wydatki w łącznej wysokości 1.634,59 zł (koszt pobytu – 1.230 zł, koszt paliwa: w dniu 24.07.2014r. – 198,44 zł, zaś w dniu 06.08.2014r. – 206,15 zł). (faktury - k. 157, potwierdzenie zapłaty - k. 159, zeznania powoda - protokół z 15.06.2015r., k. 296v.-297, adnotacja 00:23:39)

Powód korzystał z turnusu rehabilitacyjnego w okresie od 13 do 26 lipca 2015r. Poniósł wydatki w łącznej wysokości 1.770,11 zł (koszt pobytu – 1.400 zł, koszt paliwa: w dniu 26.07.2015r. – 184,71 zł, zaś w dniu 14.07.2015r. – 185,40 zł). (faktury - k. 343, 344, rachunek - k. 345, zeznania powoda - protokół z 15.06.2015r., k. 296v.-297, adnotacja 00:23:39)

K. K. (1) otrzymał dofinansowanie do turnusu rehabilitacyjnego ze środków PFRON w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Ł. w latach 2004 – 2007 oraz 2009r. (zaświadczenie - k. 339)

Powód, w związku z przedmiotowym wypadkiem, ponosi koszty zakupu pończoch i wkładek ortopedycznych oraz leków. (faktury- k. 158, 244, 229, zeznania powoda - protokół z 15.06.2015r., k. 296v.-297, adnotacja – 00:23:39)

K. K. (1) od 2015r. raz w roku uczęszcza na akupunkturę, ponosi koszty igieł – 5 zł za zabieg, na serię składa się 10 zabiegów. (zeznania powoda - protokół z 15.06.2015r., k. 296v.-297, adnotacja 00:23:39)

Pozwany Ubezpieczyciel wypłacał powodowi tytułem renty na zwiększone potrzeby, początkowo kwotę w wysokości 120 zł miesięcznie, zaś od 1 stycznia 2012r. wypłaca kwotę po 155 zł miesięcznie (kwota 120 zł została zwiększona o 35 zł, bowiem uwzględniono koszt zakupu 2 par pończoch przeciwżyłakowych rocznie oraz 2 par wkładek ortopedycznych rocznie).(okoliczność przyznana przez stronę pozwaną - protokół z 15.06.2015r., k. 297, adnotacja – 01:01:22, pismo (...) - k. 14, zestawienie wypłat z tytułu renty - k. 600-606)

Wynagrodzenie netto w pełnym wymiarze czasu pracy za okres od 1 marca 2010r. do 31 grudnia 2014r. pracownika zatrudnionego w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. wynosiło: w 2010r. (od marca do grudnia 2010r.) od 23.291,95 zł do 24.789,63 zł (co średnio stanowi 24.040,79 zł, czyli średnio miesięcznie 2404,07 zł), w 2011r. - od 29.558,37 zł do 30.769,38 zł (co średnio stanowi 30.163,87 zł, czyli średnio miesięcznie 2513,65 zł).

Wynagrodzenie netto w pełnym wymiarze czasu pracy pracownika zatrudnionego w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. oraz na 1/2 etatu w (...) Spółce z o.o. w likwidacji wynosiło w 2012r. - od 30.683,58 zł do 31.991,06 zł, przy czym wynagrodzenie przy zatrudnieniu na 1/2 etatu wynosiło od 11.608,42 zł do 10.919,53 zł (co łącznie średnio stanowi 42.601,29 zł, przy uwzględnieniu wynagrodzenia przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w wymiarze 1/2 etatu, czyli średnio miesięcznie 3550,10 zł), w 2013r. - od 32.728,50 zł do 36.903,95 zł, przy czym wynagrodzenie przy zatrudnieniu na 1/2 etatu wynosiło od 16.544,01 zł do 17.582,89 zł (co łącznie średnio stanowi 51.879,67 zł, przy uwzględnieniu wynagrodzenia przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w wymiarze 1/2 etatu, czyli średnio miesięcznie 4323,30 zł), w 2014r. - od 34.082,77 zł do 37.252,21 zł, przy czym wynagrodzenie przy zatrudnieniu 1/2 etatu wynosiło od 16.669,27 zł do 16.783,73 zł (co łącznie średnio stanowi 52.393,99 zł, przy uwzględnieniu wynagrodzenia przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w wymiarze 1/2 etatu, czyli średnio miesięcznie 4366,16 zł). (informacja z (...) Sp. z o.o. - k. 196-197)

Wynagrodzenie netto pracownika zatrudnionego w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o., przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy wynosiło w 2015r. od 38.947,55 zł do 44.807,89 zł, zaś przy zatrudnieniu w wymiarze 1/2 etatu od 20.699,07 zł do 19.509,46 zł (co łącznie średnio stanowi 61.981,98 zł przy uwzględnieniu wynagrodzenia przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w wymiarze 1/2 etatu, czyli średnio miesięcznie 5165,16 zł), natomiast w 2016r. od 36.935,40 zł do 41.439,40 zł, zaś przy zatrudnieniu w wymiarze 1/2 etatu od 19.363,40 do 18.998,61 zł (co łącznie średnio stanowi 58.368,40 zł, przy uwzględnieniu wynagrodzenia przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w wymiarze 1/2 etatu, zatem średnio miesięczne wynagrodzenie wyniosłoby 4.864,03 zł / tj. 1/12 z 58.368,40 zł/). (informacja z (...) Sp. z o.o., k. 618-620)

Pozwany wypłacił na rzecz powoda tytułem renty wyrównawczej:

- w okresie od stycznia do czerwca 2010r. – po 1.488,76 zł miesięcznie,
- w okresie od lipca 2010r. do marca 2011r. – po 1.576,38 zł miesięcznie,
- w okresie od kwietnia 2011r. do marca 2015r. – po 1.617,45 zł miesięcznie.

(okoliczność bezsporna - pismo, k. 275-276, potwierdzenia wypłat - k. 277-287)

Od kwietnia 2015r. pozwany wypłaca na rzecz K. K. (1) tytułem renty wyrównawczej kwotę po 1.617,45 zł miesięcznie. (zestawienie wypłat z tytułu renty - k. 600-606, nadto okoliczność przyznana przez stronę pozwaną - protokół z 03.04.2017r., k. 651, adnotacja – 01:01:44)

Pozwany wyliczając na rzecz K. K. (1) rentę wyrównawczą dokonywał jej obniżenia o 25 % wysokości, z tytułu częściowej zdolności do pracy, opierając się o decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w tym zakresie. (okoliczność bezsporna, nadto decyzja ZUS - k. 311)

Powód otrzymywał rentę z tytułu niezdolności do pracy wypłacaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wysokości:

- w okresie od 1 stycznia 2010r. do 28 lutego 2010r. po 783,21 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2010r. do 28 lutego 2011r. po 817,57 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2011r. do 29 lutego 2012r. – po 840,49 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2012r. do 28 lutego 2013r.– po 904.04 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2013r. do 28 lutego 2014r.– po 938.72 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2014r. do 28 lutego 2015r.– po 952,81 zł miesięcznie,
- w marcu 2015r. – 985,08 zł. (zaświadczenia - k. 10-12, 260-271)

Następnie w okresie od 1 kwietnia 2015r. do 29 lutego 2016r. wypłacana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych renta wynosiła 985,08 zł netto miesięcznie, od 1 marca 2016r. do 28 lutego 2017r. wynosiła 987,62 zł, zaś od 1 marca 2017r. wynosi 996,50 zł miesięcznie. (zaświadczenia - k. 463, k. 477, 647, decyzja ZUS - k. 468-470, 648, zaświadczenie - k. 555)

W sytuacji nieprzerwanego okresu zatrudnienia powoda w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o., zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w w/w Spółce, w dniu 28.09.2011 r. powód nabyłby prawo do nagrody za 30 lat pracy w wysokości 400 % podstawy wymiaru obliczonej jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy. Wyniosłaby ona 9.866,20 zł netto. (pismo (...) Sp. z o.o. datowane na dzień 30.09.2011r. - k. 18)

Pismem otrzymanym przez pozwanego w dniu 7 listopada 2011r. powód wniósł o wypłatę tytułem nagrody jubileuszowej w/w kwoty. (pismo z dnia 02.11.2011r. w załączonych aktach szkody)

Pozwany tytułem nagrody jubileuszowej za 30 lat pracy wypłacił w dniu 16 listopada 2011r. na rzecz K. K. (1) kwotę 7.399,65 zł. (...) Zakład (...) dokonał pomniejszenia wskazanej powyżej kwoty netto - 9.866,20 zł o 25%, argumentując, iż powód w takim zakresie ma zachowaną zdolność do wykonywania pracy. (zawiadomienie o wypłacie - k. 17, operat rentowy w załączonych aktach szkody)

W sytuacji nieprzerwanego okresu zatrudnienia powoda w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o., zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w w/w Spółce, w dniu 28.09.2016 r. powód nabyłby prawo do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy. Wyniosłaby ona 15.276,38 zł netto. (pismo (...) Sp. z o.o. datowane na dzień 11.10.2016r. - k. 556)

Stawka (...) Komitetu Pomocy (...) za 1 godzinę usług opiekuńczych w dni powszednie wynosiła w okresie od lipca 2009r. do 30 czerwca 2013r. – 9,50 zł, zaś od 1 lipca 2013r. do chwili obecnej wynosi 11 zł. (pismo (...) k. 376)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, w szczególności w oparciu o opinie biegłych sądowych, dokumenty oraz zeznania powoda i świadka K. K. (3).

Nie ulega wątpliwości, że dowód z opinii biegłych podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów, zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (por. postanowienie SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 4/2001, poz. 64). Wydane przez biegłych sądowych z zakresu psychiatrii, chirurgii, neuropsychologii oraz medycyny pracy opinie Sąd uznał za rzetelne i wyjaśniające wszystkie konieczne do rozstrzygnięcia kwestie. Spełniają wszystkie stawiane im wymogi. Zostały wykonane zgodnie z tezami dowodowymi w oparciu o analizę akt sprawy. Biegli w sposób niebudzący wątpliwości przedstawili tok swego rozumowania w dochodzeniu do wniosków końcowych, zaś wszelkie zgłaszane przez strony wątpliwości zostały wyjaśnione w opiniach uzupełniających.

Sąd nie oparł się na opinii biegłej z zakresu rehabilitacji medycznej M. O. odnośnie ustalenia okoliczności, jakie stanowiska może zajmować powód (mając na uwadze okres czasu od 1 marca 2010r.), przy uwzględnieniu stanu zdrowia i posiadaniu zdolności do pracy, bowiem biegła nie posiada uprawnień do dokonywania oceny zdolności do pracy. Jednakże w pozostałym zakresie również wskazana opinia, jako rzetelna, stanowiła podstawę poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo uzasadnione.

Odpowiedzialność pozwanego w niniejszej sprawie za skutki wypadku z dnia 16 czerwca 1995 roku jest bezsporna i wynika z wyroku wydanego przez Sąd Wojewódzki w Łodzi w dniu 18 listopada 1998r. w sprawie o sygn. akt I C 398/96.

Strona powodowa ostatecznie wniosła o podwyższenie ustalonej w ugodzie kwoty renty wyrównawczej od dnia 1 stycznia 2015r. i na przyszłość do kwoty po 2.707,96 zł miesięcznie oraz renty na zwiększone potrzeby od dnia 1 stycznia 2015r. i na przyszłość do kwoty po 1.273 zł miesięcznie, a nadto o zasądzenie tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 1 marca 2010r. do 31 grudnia 2014r. kwoty 72.313,96 zł oraz tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 kwietnia 2013r. do 31 grudnia 2014r. kwoty 7.350 zł. Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie kwot 1.617,50 zł i 15.276,38 zł tytułem nagrody jubileuszowej.

Zgodnie z art. 907 § 2 k.c. jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie.

Obowiązek płacenia renty wynikający z ustawy może dotyczyć rent odszkodowawczych przyznawanych na podstawie art. 444 k.c. i 446 k.c. Z istoty unormowania zawartego w art. 907 § 2 k.c. wynika ograniczenie materialnej prawomocności wyroku w takim znaczeniu, że wyrok orzekający o obowiązku świadczenia renty wiąże materialnie tylko w okolicznościach przyjętych za podstawę orzeczenia, z tym, że zmiana może nastąpić jedynie w razie zmiany stosunków w stosunku do stanu, w jakim orzekano o rencie. W wypadku renty zasądzonej na podstawie art. 444 § 2 k.c. nowe okoliczności stanowiące podstawę stwierdzenia zmiany stosunków mogą dotyczyć zarówno sfery osobistej uprawnionego do renty lub zobowiązanego z tego tytułu, jak i zjawisk o charakterze obiektywnym, przy czym w każdym z tych wypadków decydujące znaczenie mają ich gospodarcze następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2014 roku o sygn. akt IV CSK 444/13). Zmiana stosunków, o której stanowi art. 907 § 2 k.c., nie musi być istotna, ale powinna uwzględniać sytuację majątkową stron, a także zmiany w zakresie stosunków, które stały się podstawą przyznania renty. W sprawie o podwyższenie renty odszkodowawczej ustalonej ugodą sądową istotne dla rozstrzygnięcia sprawy są okoliczności dotyczące zmiany stosunków po zawarciu ugody, a nie ustawowe przesłanki odpowiedzialności pozwanego za szkodę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2000 roku o sygn. akt V CKN 47/00).

W ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w dniu 3 grudnia 2009 r., w sprawie III C 575/09, strony ustaliły kwotę renty wyrównawczej na 1.448,76 zł - począwszy od października 2009r. i na przyszłość.

Pozwany wypłacając na rzecz K. K. (1) wskazaną rentę, dokonywał jej podwyższenia, wypłacał także rentę z tytułu zwiększonych potrzeb - od 1 stycznia 2012r. w kwocie po 155 zł miesięcznie.

W analizowanym stanie faktycznym, na wstępie wskazać należy, iż na skutek przedmiotowego wypadku K. K. (1) doznał trwałego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Stan psychiczny powoda (mając na uwadze okres od 1 marca 2010r.) nie uległ poprawie, ale wręcz w ostatnim czasie uległ pogorszeniu. Rokowania w tym zakresie są niekorzystne. Powód może wykonywać jedynie proste powtarzalne czynności. Ma problem w formułowaniu wypowiedzi, rozumieniem pytań. Występuje u niego obniżenie sprawności funkcji poznawczych, takich jak pamięć,

koncentracja uwagi, orientacja przestrzenna, wykazuje także spowolnienie psychoruchowe oraz tendencję do zachowań impulsywnych.

Z uwagi na skutki doznanego w trakcie wypadku uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego powód wymaga pomocy osób trzecich. Samodzielnie potrafi wykonać jedynie proste czynności domowe, nie jest w stanie samodzielnie przyrządzić posiłków, podejmować decyzji finansowych (np. w czasie zakupów), potrzebuje pomocy w załatwianiu spraw urzędowych, wizyt lekarskich, w dopilnowaniu zażywanych leków. Jego stan psychiczny uległ pogorszeniu. W ślad za opinią biegłego sądowego psychiatry należało uznać, iż K. K. (1) wymaga pomocy osób trzecich w wymiarze 1,5 godziny dziennie. Biorąc to pod uwagę oraz uwzględniając stawki (...) Komitetu Pomocy (...) za jedną godzinę usług opiekuńczych (od lipca 2009 roku do czerwca 2013 roku 9,50 zł, a od lipca 2013 roku do chwili obecnej 11 zł), Sąd ustalił, iż od 1 stycznia 2013r. do 30 czerwca 2013 r. koszty opieki wynosiły 427,50 zł miesięcznie (1,5 godz. x 30 x 9,50 zł), a od lipca 2013 roku do chwili obecnej koszty te wynoszą 495 zł (1,5 godz. x 30 x 11 zł) miesięcznie.

W oparciu o opinie biegłych sądowych Sąd przyjął, że K. K. (1) wymaga systematycznego leczenia farmakologicznego zmian naczyniowych, nadciśnienia, profilaktyki przeciwzakrzepowej oraz terapii psychiatrycznej, a nadto musi stosować pończochy przeciwżylakowe i wkładki ortopedyczne. Średnie miesięczne koszty leczenia to 150 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że koszt usprawiedliwionych potrzeb powoda w związku z przedmiotowym wypadkiem w okresie od 1 stycznia 2013r. do 30 czerwca 2013r. łącznie wynosił po 736,22 zł miesięcznie (po uwzględnieniu wypłacanej przez pozwanego z tytułu renty na zwiększone potrzeby kwoty 155 zł pozostaje kwota 581,22 zł). Na wskazaną kwotę złożyły się koszty opieki osób trzecich – 427,50 zł, koszty zakupu leków oraz pończoch i wkładek ortopedycznych – 150 zł oraz wydatki poniesione w związku z uczestnictwem w turnusie rehabilitacyjnym – 158,72 zł miesięcznie (1/12 z kwoty 1.904,64 zł).

Następnie w okresie od 1 lipca 2013r. do 31 grudnia 2013r. K. K. (1) poniósł wydatki w kwocie po 803,72 zł miesięcznie (uwzględniając wypłacaną przez pozwanego z tytułu renty na zwiększone potrzeby kwotę 155 zł pozostaje kwota 648,72 zł). Na wskazaną kwotę złożyły się koszty opieki osób trzecich – 495 zł, koszty zakupu leków oraz pończoch i wkładek ortopedycznych – 150 zł oraz wydatki poniesione w związku z uczestnictwem w turnusie rehabilitacyjnym – 158,72 zł miesięcznie (1/12 z kwoty 1.904,64 zł).

Natomiast w 2014r. potrzeby powoda wyniosły po 781,22 zł miesięcznie (po uwzględnieniu wypłacanej przez pozwanego z tytułu renty na zwiększone potrzeby kwoty 155 zł pozostaje kwota 626,22 zł). Na wskazaną kwotę złożyły się miesięczne koszty opieki osób trzecich – 495 zł, koszty zakupu leków oraz pończoch i wkładek ortopedycznych – 150 zł oraz wydatki poniesione w związku z uczestnictwem w turnusie rehabilitacyjnym – 136,22 zł miesięcznie (1/12 z kwoty 1.634,64 zł).

Powód ostatecznie tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 01.04.2013r. do 31.12.2014r. żądał kwoty 7.350 zł wraz z odsetkami od dnia złożenia pisma rozszerzającego powództwo w tym zakresie, tj. 2 lutego 2015r.

Uwzględniając wskazane powyżej kwoty usprawiedliwione potrzeby powoda z tego tytułu w żądanym okresie wyniosły 13.150,62 zł (tj. za okres od kwietnia do czerwca 2013r. w łącznej wysokości 1.743,66 zł /3x po 581,22 zł/, za okres od lipca do grudnia 2013r. w wysokości 3.892,32 zł /6x po 648,72 zł/ oraz za okres od stycznia do grudnia 2014r. w wysokości 7.514,64 zł /12 x po 626,22 zł/).

Mając na uwadze żądanie w tym zakresie (art. 321 § 1 k.p.c.) zasądzeniu tytułem skapitalizowanej renty podlegała kwota 7.350 zł.

Sąd ustalił, że powód nadal wymaga pomocy osób trzecich w wymiarze 1,5 godziny dziennie. Kierując się stawkami (...) Komitetu Pomocy (...) za jedną godzinę usług opiekuńczych, koszty opieki osób trzecich wynoszą 495 zł miesięcznie (1,5 godz. x 30 dni x 11 zł). Nadto powód ponosi wydatki na zakup leków, pończoch przeciwżylakowych i wkładek ortopedycznych w kwocie po 150 zł miesięcznie. W 2015r. poniósł wydatki z tytułu uczestnictwa w turnusie

rehabilitacyjnym oraz związane z korzystaniem z zabiegów akupunktury w kwocie 1.820,11 zł, co miesięcznie stanowi kwotę 151,67 zł.

Nie podlegały uwzględnieniu w ramach omawianego świadczenia wydatki na terapię neuropsychologiczną, gdyż w świetle wyników postępowania dowodowego, powód nie korzystał z takiej terapii i nie wykazuje takiego zamiaru w przyszłości. Natomiast terapia psychologiczna jest refundowana w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia.

Zatem łącznie ponoszone przez powoda od początku 2015r. w związku z przedmiotowym wypadkiem koszty wynoszą 796,67 zł miesięcznie. Na wskazaną kwotę składają się koszty opieki osób trzecich - 495 zł, wydatki na leki, pończochy przeciwżylakowe oraz wkładki ortopedyczne – 150 zł oraz wydatki z tytułu uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych oraz zabiegach akupunktury – 151,67 zł miesięcznie.

Konkludując Sąd podwyższył ustaloną w ugodzie z 3 grudnia 2009r. rentę na zwiększone potrzeby do kwoty po 796,67 zł miesięcznie płatną do 10 – go dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 stycznia 2015 r. – z ustawowymi odsetkami do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. od kwoty po 350 miesięcznie od 11 – go dnia każdego miesiąca oraz od kwoty po 446,67 zł miesięcznie od dnia 16 listopada 2015r. w zakresie rat wówczas wymagalnych oraz w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z kwot w przyszłości. W pozostałym zakresie żądanie, jako nieudowodnione, podlegało oddaleniu.

Powód wnosił również o zasądzenie skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 1 marca 2010r. do 31 grudnia 2014r. - ostatecznie w kwocie 72.313,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami, co do kwoty 26.689,90 zł od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej, a co do pozostałej kwoty od dnia doręczenia pisma z dnia 2 lutego 2015r., a także o podwyższenie kwoty renty wyrównawczej do kwoty 2.707,96 zł miesięcznie począwszy od 1 stycznia 2015r. i na przyszłość. Niewątpliwie spełniona została w tym zakresie przesłanka w postaci zmiany stosunków, bowiem w okresie między ustaleniem w powołanej ugodzie wysokości renty a okresem objętym żądaniem pozwu doszło do wzrostu wynagrodzeń pracowników w dawnym miejscu zatrudnienia powoda.

Kwota należna powodowi tytułem skapitalizowanej renty stanowi różnicę między kwotą wynagrodzenia netto, jakie mógłby uzyskać powód pracując na takim samym, co przed zaistnieniem szkody stanowisku pracy, a wysokością świadczeń, jakie w rzeczywistości w okresie objętym żądaniem pozwu uzyskał.

Ustalając wysokość renty wyrównawczej przysługującej powodowi Sąd wziął pod uwagę poziom zarobków uzyskiwanych w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. oraz w (...) Spółce z o.o. w Ł., gdzie K. K. (1) był zatrudniony, zanim doszło do przedmiotowego wypadku (tj. średnią wynagrodzenia netto dwóch pracowników zatrudnionych na pełny etat w (...) Sp. z o.o. w Ł. ze stażem pracy zbliżonym do stażu powoda, gdyby nadal pracował w MPK oraz średnią wynagrodzenia netto dwóch pracowników zatrudnionych na 1/2 etatu w (...) Sp. z. o.o. w Ł.).

Powód byłby w stanie uzyskać wynagrodzenie wynoszące w 2010r. 2.404,07 zł netto miesięcznie (tj. 1/10 z 24.040,79 zł /średnie wynagrodzenie z kwot 23.291,95 zł oraz 24.789,63 zł/), w 2011r. 2.513,65 zł netto miesięcznie (tj. 1/12 z 30.163,87 zł /średnie roczne wynagrodzenie z kwot 29.558,37 zł oraz 30.769,38 zł/). Przy czym we wskazanym okresie Sąd brał pod uwagę jedynie średnie wynagrodzenie przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy. Powód, mimo spoczywającego na nim w tym zakresie ciężaru dowodu zgodnie z art. 6 k.c., nie wykazał hipotetycznego wynagrodzenia uzyskiwanego przy zatrudnieniu w wymiarze 1/2 etatu.

Następnie wysokość wynagrodzenia, które powód uzyskałby przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy oraz przy zatrudnieniu dodatkowo w wymiarze 1/2 etatu to kwoty:

- w 2012r. - 3.550,10 zł netto miesięcznie (1/12 z 42.601,29 zł)
- w 2013r. – 4.323,30 zł netto miesięcznie (1/12 z 51.879,67 zł),
- w 2014r. – 4.366,16 zł netto miesięcznie (1/12 z 52.393,99 zł),

- w 2015r. – 5.165,16 zł netto miesięcznie (1/12 z 61.981,98 zł).

W ślad za opinią biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy P. R., odnosząc się do okresu od 1 marca 2010 r., należało uznać, iż powód nie był i nie jest zdolny do wykonywania pracy montera, którą wykonywał przed wypadkiem. Ze względu na istotne zaburzenia funkcji i procesów poznawczych powód nie jest w stanie wykonywać złożonych i skomplikowanych czynności i zadań zawodowych. Może wykonywać pracę m. in. na stanowisku pomocy parkingowego czy portiera, ewentualnie sprzątacza.

Powód będąc zatrudniony na podstawie umów zlecenia, jako pomoc parkingowego i sprzątacza, wykonywał i wykonuje pracę odpowiadającą jego stanowi zdrowia. Przy czym należy pamiętać, że K. K. (1) jest zdolny do wykonywania pracy jedynie w połowie obowiązującej normy czasu pracy.

Mając na uwadze powyższe przy ustaleniu wysokości renty wyrównawczej należało uwzględnić faktycznie uzyskany przez powoda dochód z wykonywanej pracy na podstawie umów zlecenia, a także fakt otrzymywania przez niego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych renty z tytułu niezdolności do pracy.

Dochód z wykonywanej przez powoda pracy na podstawie umów zlecenia wyniósł:

- w okresie od stycznia do września 2013r. po 177,48 zł netto miesięcznie,
- w okresie od października do grudnia 2013r. po 248,47 zł netto miesięcznie,
- w okresie od stycznia do grudnia 2014r. po 248,47 zł netto miesięcznie.

Wprawdzie K. K. (1) wykonywał pracę, jako pomoc parkingowego od początku 2013r., jednak jak wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy P. R., był zdolny do wykonywania pracy w takim charakterze i wymiarze czasu pracy już od marca 2010r., Dlatego też Sąd przyjął, iż hipotetyczne wynagrodzenie, jaki mógł uzyskać z tytułu umów zlecenia w okresie od marca 2010r. do grudnia 2012r. wynosiło 177,48 zł netto miesięcznie.

W okresie objętym żądaniem renty wyrównawczej powód pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy:

- w okresie od 1 stycznia 2010r. do 28 lutego 2010r. po 783,21 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2010r. do 28 lutego 2011r. po 817,57 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2011r. do 29 lutego 2012r. – po 840,49 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2012r. do 28 lutego 2013r. – po 904,04 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2013r. do 28 lutego 2014r. – po 938,72 zł miesięcznie,
- w okresie od 1 marca 2014r. do 28 lutego 2015r. – po 952,81 zł miesięcznie.

Nadto należało także uwzględnić wypłacane przez pozwanego z tytułu renty wyrównawczej kwoty wynoszące:

- w okresie od stycznia do czerwca 2010r. – po 1.488,76 zł miesięcznie,
- w okresie od lipca do grudnia 2010r. – po 1.576,38 zł miesięcznie,
- w okresie od stycznia do marca 2011r. – po 1.576,38 zł miesięcznie,
- w okresie od kwietnia do grudnia 2011r. – po 1.617,45 zł miesięcznie,
- w okresie od stycznia 2012r. do grudnia 2014r. – po 1.617,45 zł miesięcznie.

Utracony przez powoda dochód wyniósł:

- w okresie od stycznia do lutego 2012r. po 914,68 zł netto miesięcznie (tj. 3.550,10 zł pomniejszone o kwoty: 1.617,45 zł, 840,49 zł oraz 177,48 zł), co łącznie stanowi 1.829,36 zł netto (914,68 zł x 2 miesiące),
- w okresie marca do grudnia 2012r. po 851,13 zł netto miesięcznie (tj. 3.550,10 zł pomniejszone o kwoty: 1.617,45 zł, 904,04 zł oraz 177,48 zł), co łącznie stanowi 8.511,30 zł netto (851,13 zł x 10 miesięcy),
- w okresie od stycznia do lutego 2013r. po 1.624,33 zł netto miesięcznie (tj. 4.323,30 zł pomniejszone o kwoty: 1.617,45 zł, 904,04 zł oraz 177,48 zł), co łącznie stanowi 3.248,66 zł netto (1.624,33 zł x 2 miesiące),
- w okresie od marca do września 2013r. po 1.589,65 zł netto miesięcznie (tj. 4.323,30 zł pomniejszone o kwoty: 1.617,45 zł, 938,72 zł oraz 177,48 zł), co łącznie stanowi 11.127,55 zł netto (1.589,65 zł x 7 miesięcy),
- w okresie od października do grudnia 2013r. po 1.518,65 zł netto miesięcznie (tj. 4.323,30 zł pomniejszone o kwoty: 1.617,45 zł, 938,72 zł oraz 248,47 zł), co łącznie stanowi 4.555,98 zł netto (1.518,65 zł x 3 miesiące),
- w okresie od stycznia do lutego 2014r. po 1.561,52 zł netto miesięcznie (tj. 4.366,16 zł pomniejszone o kwoty: 1.617,45 zł, 938,72 zł oraz 248,47 zł), co łącznie stanowi 3.123,04 zł netto (1.561,52 zł x 2 miesiące),
- w okresie od marca do grudnia 2014r. po 1.547,43 zł netto miesięcznie (tj. 4.366,16 zł pomniejszone o kwoty: 1.617,45 zł, 952,81 zł oraz 248,47 zł), co łącznie stanowi 15.474,30 zł (1.547,43 zł x 10 miesięcy).

W okresie od marca 2010r. do grudnia 2011r. kwoty uzyskiwane przez powoda tytułem renty wypłacanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z tytułu niezdolności do pracy oraz wypłacanej przez pozwanego ubezpieczyciela tytułem renty wyrównawczej oraz hipotetyczne możliwe do uzyskania przez powoda wynagrodzenie z tytułu świadczonej pracy na podstawie umów zlecenia, przewyższają hipotetyczne wynagrodzenie, które uzyskałby, gdyby nie doszło do wypadku komunikacyjnego i wywołanej nim częściowej niezdolności do pracy. Wyliczenia przedstawiają się następująco:

- za okres od marca do czerwca 2010r. hipotetyczne wynagrodzenie wyniosłoby miesięcznie 2.404,07 zł, zaś powód otrzymał z w/w tytułów 1.488,76 zł, 177,48 zł oraz 817,57 zł,
- za okres od lipca do grudnia 2010r. hipotetyczne wynagrodzenie wyniosłoby miesięcznie 2.404,07 zł, zaś powód otrzymał z w/w tytułów 1.576,38 zł, 177,48 zł oraz 817,57 zł,
- za okres od stycznia do lutego 2011r. hipotetyczne wynagrodzenie wyniosłoby miesięcznie 2.513,65 zł, zaś powód otrzymał z w/w tytułów 1.576,38 zł, 177,48 zł oraz 817,57 zł,
- w marcu 2011r. hipotetyczne wynagrodzenie wyniosłoby miesięcznie 2.513,65 zł, zaś powód otrzymał z w/w tytułów 1.576,38 zł, 177,48 zł oraz 840,49 zł,
- za okres od kwietnia do grudnia 2011r. hipotetyczne wynagrodzenie wyniosłoby miesięcznie 2.513,65 zł, zaś powód otrzymał z w/w tytułów 1.617,45 zł, 177,48 zł oraz 840,49 zł.

Reasumując, Sąd zasądził na rzecz powoda tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od dnia 1 marca 2010r. do 31 grudnia 2014r. kwotę 47.870,19 zł (1.829,36 zł + 8.511,30 zł + 3.248,66 zł + 11.127,55 zł + 4.555,98 zł + 3.123,04 zł + 15.474,30 zł). W pozostałym zakresie żądanie, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu.

Odnosząc się w następnej kolejności do roszczenia powoda o podwyższenie kwoty renty wyrównawczej ustalonej w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w dniu 3 grudnia 2009r. w sprawie o sygn. akt III C 575/09, w ocenie Sądu zasługiwało ono na uwzględnienie, co do zasady i co do wysokości.

Ustalając wysokość renty wyrównawczej Sąd wziął pod uwagę wysokość wynagrodzenia netto, jakie hipotetycznie uzyskałby powód pracując na takim samym, co przed zaistnieniem szkody stanowisku pracy (będąc zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy oraz dodatkowo na 1/2 etatu w 2015r. uzyskałby łącznie 5.165,16 zł netto miesięcznie) oraz wysokość świadczeń uzyskiwanych z ubezpieczenia społecznego (wyniosło ono w okresie od stycznia do lutego 2015r. – 952,81 zł miesięcznie, w okresie od marca do grudnia 2015r. – 985,08 zł miesięcznie) i dochodów uzyskiwanych z wykonywanej pracy na podstawie umów zlecenia (w 2015r. wyniósł on 248,47 zł netto miesięcznie). Podlegała ona obliczeniu w następujący sposób: w okresie od stycznia do lutego 2015r. różnica pomiędzy hipotetycznym wynagrodzeniem a sumą uzyskiwanych świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz dochodu z tytułu wykonywanej pracy wyniosła 3.963,88 zł (5.165,16 zł – 952,81 zł – 248,47 zł), zaś w okresie od marca do grudnia 2015r. wyniosła 3.931,61 zł (5.165,16 zł – 985,08 zł – 248,47 zł). Mając na uwadze, iż powód wnosił o podwyższenie kwoty renty wyrównawczej ustalonej w w/w ugodzie od 1 stycznia 2015r. i na przyszłość, do kwoty w wysokości 2.707,96 zł miesięcznie oraz treść art. 321 § 1 k.p.c., żądanie w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Konkludując, Sąd podwyższył powodowi rentę wyrównawczą ustaloną w ugodzie sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi o sygnaturze akt III C 575/09 w ten sposób, że zasądził od (...) Spółki Akcyjnej w W. Oddziału (...) w Ł. na rzecz K. K. (1) rentę wyrównawczą w kwocie po 2.707,96 zł miesięcznie płatną do 10 – go dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 stycznia 2015 r. – z ustawowymi odsetkami do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. od kwoty po 2.317,31 zł miesięcznie od 11 – go dnia każdego miesiąca oraz od kwoty po 390,65 zł miesięcznie od dnia 4 lutego 2015r. w zakresie rat wówczas wymagalnych oraz w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z kwot w przyszłości.

Za zasadne, w ocenie Sądu, należało również uznać żądanie powoda zasądzenia od pozwanego kwoty 1.617,50 zł tytułem niedopłaconej nagrody jubileuszowej za 30 lat pracy oraz kwoty 15.276,38 zł tytułem nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy. W świetle poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, w sytuacji dalszego zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o., powód w dniu 28 września 2011r. nabyłby prawo do nagrody za 30 lat pracy, w kwocie 9.866 zł netto (tj. w wysokości 400% podstawy wymiaru obliczonej jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy).

Pozwany dokonał na rzecz K. K. (1) wypłaty z tego tytułu kwoty 7.399,65 zł, pomniejszył, bowiem kwotę 9.866 zł o 25 %, przyjmując, iż powód w takim zakresie zachował zdolność do wykonywania pracy. Natomiast w analizowanej sprawie należało przyjąć, w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy P. R., iż powód nie jest zdolny do wykonywania pracy montera, którą wykonywał przed wypadkiem, w jakimkolwiek zakresie. Wobec czego Sąd stanął na stanowisku, iż nie zachodzą podstawy do pomniejszenia należnej powodowi nagrody jubileuszowej o 25 % jej wysokości. Gdyby nie doszło do przedmiotowego wypadku i jego skutków w postaci braku zdolności do wykonywania poprzedniej pracy, K. K. (1) otrzymałby nagrodę za 30 lat pracy w wysokości 9.866,20 zł. Uwzględnivszy wypłaconą przez pozwanego ubezpieczyciela z tego tytułu kwotę 7.399,65 zł, pozostała różnica w wysokości 2.466,55 zł. Jednak mając na uwadze wysokość żądania w tym zakresie oraz treść art. 321 §1 k.p.c. zasądzeniu podlegała kwota 1.617,50 zł.

Analogiczne rozważania należało poczynić odnośnie żądania zasądzenia kwoty 15.276,38 zł tytułem nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy. Niewątpliwie, gdyby nie skutki wypadku komunikacyjnego, do którego doszło w dniu 16 czerwca 1995r., powód otrzymałby wskazaną nagrodę, wobec czego żądanie w tym zakresie podlegało uwzględnieniu w całości.

W zakresie żądania zasądzenia odsetek Sąd zważył, iż w myśl art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu. W niniejszej sprawie źródłem roszczenia o odsetki jest przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie do treści art. 455 k.c. roszczenie wierzyciela wobec dłużnika staje się wymagalne wraz z nadejściem

terminu do spełnienia świadczenia. Jeżeli termin ten nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Odnośnie odsetek od zasądzonej na rzecz powoda tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 kwietnia 2013r. do 31 grudnia 2014r. kwoty 7.350 zł, powód żądał odsetek od dnia złożenia pisma rozszerzającego powództwo w tym zakresie, tj. od 2 lutego 2015r. Jednakże odsetki od tego dnia, tj. zgodnie z żądaniem, podlegały zasądzeniu jedynie, co do kwoty 4.095 zł. Powód, wprawdzie wysunął roszczenie w tym zakresie już w pozwie, ale żądał podwyższenia renty za wskazany okres do kwoty po 350 zł miesięcznie. Mając na uwadze wypłacaną przez pozwanego z tego tytułu kwotę 155 zł miesięcznie, w istocie żądaniem pozwu była objęta kwota 195 zł miesięcznie, czyli za okres od kwietnia 2013r. do grudnia 2014r., tj. 21 miesięcy, kwota 4.095 zł. W zakresie pozostałej kwoty tj. 3.255 zł Sąd orzekł o odsetkach od dnia 4 lutego 2015r., tj. od dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej pisma rozszerzającego powództwo (strona pozwana dopiero od dnia 4 lutego 2015r. pozostawała w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia w tym zakresie). Przy czym od obu kwot do dnia 31 grudnia 2015r. podlegały zasądzeniu odsetki ustawowe, zaś (wobec zmiany przepisów) od 1 stycznia 2016r. odsetki ustawowe za opóźnienie. W pozostałym zakresie żądanie podlegało oddaleniu, jako nieuzasadnione.

Natomiast odnosząc się do odsetek od zasądzonej na rzecz powoda kwoty 47.870,19 zł tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 1 marca 2010r. do 31 grudnia 2014r., należy wskazać, że powód żądał odsetek od kwoty 26.689,90 zł od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej, zaś w zakresie pozostałej kwoty od dnia doręczenia pisma rozszerzającego powództwo w tej części, co nastąpiło w dniu 4 lutego 2015r. Zważywszy, iż zawarte w pozwie żądanie zasądzenia tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej kwoty 26.689,90 zł odnosiło się do okresu od 1 marca 2010r. do 31 grudnia 2012r., zaś należne powodowi z tego tytułu świadczenie wynosi 10.340,66 zł, Sąd zasądził odsetki od wskazanej kwoty 10.340,66 zł zgodnie z żądaniem, tj. od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu stronie pozwanej (co nastąpiło 4 czerwca 2013r.), czyli od 5 czerwca 2013r. W zakresie zaś pozostałej kwoty – 37.529,53 zł odsetki podlegały zasądzeniu od dnia 4 lutego 2015r., tj. od dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej pisma rozszerzającego powództwo. Przy czym od obu kwot do dnia 31 grudnia 2015r. podlegały zasądzeniu odsetki ustawowe, zaś od 1 stycznia 2016r. odsetki ustawowe za opóźnienie. W pozostałym zakresie żądanie podlegało oddaleniu, jako nieuzasadnione.

Odnośnie zasądzonej na rzecz powoda tytułem nagrody jubileuszowej kwoty 1.617,50 zł orzeczono zgodnie z żądaniem (pозwany pozostawał w opóźnieniu w zapłacie wskazanej kwoty od dnia 8 listopada 2011r.), tj. z ustawowymi odsetkami od dnia 16 listopada 2011 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

Powód wnosił o zasądzenie odsetek od nagrody jubileuszowej w wysokości 15.276,38 zł od dnia 29 października 2016r., jednak mając na uwadze, iż pismo rozszerzające powództwo w tym zakresie zostało doręczone stronie pozwanej w dniu 2 listopada 2016r., Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następnego, tj. 3 listopada 2016r. W pozostałym zakresie żądanie podlegało oddaleniu, jako nieuzasadnione.

Podwyższona renta wyrównawcza w kwocie po 2.707,96 zł płatna miesięcznie do 10-go dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 stycznia 2015r. podlegała zasądzeniu z ustawowymi odsetkami do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r., przy czym od kwoty po 2.317,31 zł miesięcznie od 11-go dnia każdego miesiąca oraz od kwoty po 390,65 zł miesięcznie od dnia 4 lutego 2015r. (pismo rozszerzające powództwo w tym zakresie zostało doręczone stronie pozwanej w dniu 3 lutego 2015r.) w zakresie rat wówczas wymagalnych oraz w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z kwot w przyszłości.

Natomiast podwyższona renta z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie po 796,67 miesięcznie płatna do 10 – go dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 stycznia 2015 r. – podlegała zasądzeniu z ustawowymi odsetkami do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. od kwoty po 350 zł miesięcznie od 11 – go dnia każdego miesiąca (żądanie w tym zakresie zostało zgłoszone w pozwie) oraz od kwoty po 446,67 zł miesięcznie od dnia 16 listopada 2015r. (pismo rozszerzające powództwo w tym zakresie zostało doręczone

pozwanemu w dniu 15 listopada 2016r.) w zakresie rat wówczas wymagalnych oraz w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z kwot w przyszłości.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. biorąc pod uwagę to, iż powód wygrał sprawę w 75,49 %.

Powód poniósł koszty procesu (z wyłączeniem opłaty od pozwu) w łącznej kwocie 4.739,89 zł. (2.400 zł - koszty zastępstwa procesowego /ustalone zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - tj. Dz. U. 2013. 461./, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, wydatki na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych w kwotach 1.000 zł, 121,41 zł, 253,62 zł, 939,86 zł oraz opłata za ksero dokumentacji medycznej – 8 zł), natomiast koszty procesu wyłożone przez pozwanego wyniosły 2.400 zł (koszty zastępstwa procesowego). Łącznie poniesione przez strony koszty procesu to kwota 7.139,89 zł.

Powód przegrał sprawę w 24,51% i w tym zakresie obciążają go koszty procesu, tj. w kwocie 1.749,98 zł (7.139,89 zł x 24,51 %). Ponieważ poniósł z tego tytułu koszty w kwocie 4.739,89 zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot różnicy w kwocie 2.989,91 zł (4.739,89 zł – 1.749,98 zł).

W toku procesu powstały nieuiszczone koszty sądowe z tytułu wynagrodzenia biegłych sądowych w łącznej wysokości 3.329,23 zł. Obowiązkiem ich poniesienia, stosownie do dyspozycji art. 113 ust. 1 i 2 pkt 1 u.k.s.c., należało obciążyć strony, proporcjonalnie do tego, w jakiej części każda z nich wygrała i odpowiednio – przegrała proces, co odpowiada kwocie 2.513,23 zł obciążającej stronę pozwaną (która przegrała w 75,49 %), natomiast, w pozostałej części, stanowiącej kwotę 816 zł obowiązek poniesienia wskazanych kosztów procesu, tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, spoczywa na powodzie, jako stronie przegrywającej w 24,51%.

Opłatę stosunkową Sąd w niniejszej sprawie ustalił na kwotę 6.153 zł po ustaleniu wartości przedmiotu sporu na kwotę 123060 zł. Powoda obciąża obowiązek poniesienia z tego tytułu kwoty w wysokości 1.508 zł (24,51 % x 6.153 zł), uiscił on zaś tytułem części opłaty od pozwu kwotę 1.413 zł, do opłacenia pozostała różnica w wysokości 95 zł. Pozwanego natomiast obciąża obowiązek poniesienia z tego tytułu kwoty 4.645 zł (75,49% x 6.153 zł).

Mając na uwadze powyższe, tytułem kosztów sądowych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 7.158,23 zł (4.645 zł + 2.513,23 zł) oraz nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi z zasądzzonego w punkcie 1a wyroku na rzecz powoda roszczenia kwotę 1.850,86 zł (95 zł + 816 zł + 939,86 zł).

Odnosząc się do wniosku strony powodowej o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce minimalnej, wskazać należy, iż zgodnie z § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia wskazanej opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-5. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

Niniejsza sprawa wprawdzie była długotrwała, jednakże było to spowodowane koniecznością oczekiwania na sporządzenie opinii przez powołanych biegłych sądowych. Natomiast nie była na tyle zawiła, ani nie wymagała tak dużego nakładu pracy ze strony pełnomocnika, aby uzasadniało to zasądzenie stawek wyższych niż minimalna, określona w § 6 pkt 5 rozporządzenia. Dlatego też wniosek ten nie został uwzględniony.